

▲ Groep everzwijnen vastgelegd op een van de cameravallen. Foto Jolien Wevers

Het everzwijn op de camera

Gewapend met veertig cameravallen trok Jolien Wevers eropuit om everzwijnen vast te leggen in het Nationaal Park Hoge Kempen. Het doel was om het activiteitenpatroon en het ruimtegebruik van everzwijnen te bestuderen in reactie tot omgevingsfactoren (voedsel en beschutting) en menselijke verstoring (recreatie en jacht). Qua type wildcamera viel de keuze op het Reconyx HC600-model. Dit model heeft een zeer korte reactie- en hersteltijd, een hoge gevoeligheid van de sensor, en een totaal onzichtbare infrarood flits. Bovendien is de Reconyx HC600 uiterst betrouwbaar en energiezuinig. Het onderzoeksgebied was opgedeeld in veertig vakken van anderhalve vierkante kilometer. Per vak werd één wildcamera geplaatst die gedurende een jaar iedere drie weken werd herplaatst op een vooraf bepaalde willekeurige locatie binnen het vak. De wildcamera's werden bevestigd aan een boom op 50 centimeter hoogte, parallel met de grond en gericht naar het noorden. Zo werden de camera's getriggerd door zowel volwassen als juveniele individuen en werd het aantal 'blanco' opnames beperkt. Deze opstelling staat bovendien toe dat niet alleen de everzwijnen, maar ook andere diersoorten worden vastgelegd. Om het gedrag minimaal te beïnvloeden en een minimaal vertekend beeld te krijgen van hoe de

tijd en ruimte worden benut, is er geen gebruik gemaakt van een lokmiddel, ook was de camera niet gericht op een wissel.

Alle foto's werden opgeladen en verwerkt door gebruik te maken van het online platform Agouti.eu. Bij elke observatie werd het geslacht en de leeftijd van het dier genoteerd. Informatie zoals het tijdstip en de locatie worden door het systeem zelf per foto toegekend. Door het aantal observaties uit te zetten tegen de tijd, wordt inzicht verkregen in het activiteitenpatroon van de soort. Everzwijnen werden voornamelijk tussen 20.00 uur en 05.00 uur waargenomen; juist het tijdstip waarin ze de minste kans lopen om mensen tegen te komen.² Om de interactie tussen mens, everzwijn en biotoop verder te kwantificeren werd voor elke cameralocatie, binnen een straal van 10 meter, een reeks omgevingsvariabelen meegenomen, waaronder het type vegetatie (voedsel), de vegetatiedichtheid (beschutting), afstand tot dichtstbijzijnde (wandel)weg en hoogzit (menselijke verstoring). Eerste resultaten toonden aan dat de lokale beschikbaarheid aan bos van invloed is op het vermogen van everzwijnen om te gedijen in een mens-gedomineerd landschap. Verdere resultaten van het onderzoek zullen begin 2021 verschijnen in het doctoraat van Jolien.